

Arrest

nr. 73 492 van 18 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die loco advocaat A. BOERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Edo afkomst. U bent christen. U werd geboren op 15 december 1984 en, uitgenomen voor de periode 1997-1998, leefde u uw hele leven in Benin City. U woonde er samen uw vader Joseph en uw zus Vivian. Uw moeder Messin overleed toen u nog jong was. Sinds uw 15e werkt u in Benin City als kapper. Uw vader was lid van de geheime Ogboni broederschap en overleed in juni 2011. Hij werd niet meer wakker uit zijn slaap. Voor zijn dood had uw vader een document ondertekend en een eed afgelegd dat u hem zou opvolgen. Enkele dagen na de dood van uw vader hoorde u van Osayge, een vriend van uw vader, dat u uw vader zou moeten opvolgen. Zoniet zou u een menselijk offer moeten brengen of zou u zelf gedood worden. U wilde geen lid worden omdat deze Ogboni cult veel slechte dingen doen, mensenbloed drinken, mensen opeten,...

U wilde ook geen menselijk offer brengen. Enkele dagen later stierf uw zus Vivian. Zij werd niet meer wakker uit haar slaap. U wist dat het een spiritueel probleem was, want ze was totaal niet ziek. Enkele dagen later kwamen 5 mannen naar uw kapsalon. Ze zeiden niets, sloegen u, blinddoekten u en legden u in de autokoffer en ontvoerden u. Bij aankomst op een voor u onbekende plek werd u verder gemarteld tot u na een week uiteindelijk toegaf en zei dat u lid wilde worden van de Ogboni broederschap. U werd vrijgelaten en er werd afgesproken dat de leden van de Ogboni broederschap u zouden laten weten wanneer de initiatie zou plaatsvinden. Ze zeiden ook dat ze u altijd zouden kunnen vinden. U vluchtte direct naar Lagos, maar na enkele dagen zag u één van de Ogboni-leden in een auto. U zag hem, maar hij zag u niet. U voelde zich niet meer veilig in Lagos en vluchtte naar Port Harcourt. Na enkele dagen ontmoette u daar een blanke man die u beloofde te helpen en u via na een boottocht van meer dan een week naar België bracht. Bij aankomst in België verbleef u in het huis van die man. Hij verkrachtte u en vroeg u ook seks te hebben met andere mannen. Dat wilde u niet. Na een maand kon u ontsnappen. Op 7 juli 2011 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw geboortecertificaat en een kopie van uw leeftijdsverklaring voor.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat uw vader lid was van een geheime cult of broederschap. U moest ook lid worden van deze cult en werd ontvoerd door mensen van deze cult. Op de vraag wat de naam is van deze cult, verklaart u dat dit de Ogboni zijn. U slaagt er niet in om dit neer te schrijven, maar spelt dit meermaals fonetisch als 'oeboni' (gehoor CGVS, p. 6). U verklaart ook dat de leden van de Ogboni broederschap een sticker op hun auto of op de voorkant van uw huis hebben (gehoor CGVS, p.8, 11). U tekent dit symbool tot 2 keer toe (zie notities toegevoegd aan het gehoorverslag): het zijn 3 uitroeptekens, geplaatst in een driehoek. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt dat het symbool dat u tekende erg veel gelijkenissen vertoont met het symbool van de Reformed Ogboni Fraternity. De Reformed Ogboni Fraternity is een broederschap dat verschillende kenmerken en symbolen heeft overgenomen van de Ogboni broederschap. Ondanks het feit dat u niet letterlijk de naam Ogboni kon noteren, kan op basis van uw fonetische uitspraak 'oeboni' en op basis van het feit dat het symbool dat u tweemaal tekende sterke gelijkenissen vertoont met het symbool dat de Reformed Ogboni Fraternity hanteren, besloten worden dat u het hier wel degelijk over de Ogboni broederschap heeft. U vreest vervolging door de Ogboni broederschap.

U stelt dat u tot de Edo-stam behoort. Ook uw ouders en grootouders zijn allen van Edo afkomst. U verklaart ook dat u geboren werd in Benin City en er uw hele leven woonde, uitgezonderd de periode 1997-1998 toen u in Lagos woonde. U verklaart ook dat uw vader Joseph van Benin City afkomstig is (gehoor CGVS, p.3). U verklaart verder dat de Ogboni broederschap overal in Nigeria opereert (gehoor CGVS, p.11). Tenslotte verklaart u dat er verschillende stammen vertegenwoordigd zijn in de Ogboni cult, dat elke stam er lid van kan worden en dat er geen oververtegenwoordiging is van bepaalde stammen in de Ogboni (gehoor CGVS, p.9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt echter dat de Ogboni broederschap specifiek gelieerd is aan de Yoruba-etnie en traditioneel een rol speelt binnen de Yoruba-cultuur en de Yoruba-samenleving. Tegenwoordig omvat Yoruba-land de volgende deelstaten: Lagos, Ogun, Osun, Ondo en een deel van Kwara. U verklaarde echter dat u en uw vader afkomstig zijn uit Benin City in Edo State en dat u, uw vader en uw grootouders allen van Edo afkomst zijn. Het is dan ook bijzonder twijfelachtig dat uw vader tot deze Ogboni broederschap zou behoord hebben, vermits deze broederschap een traditie is binnen de Yoruba-cultuur. Het is eveneens bijzonder twijfelachtig te noemen dat u uw vader diende op te volgen bij de Ogboni broederschap.

Daarenboven waren uw verklaringen met betrekking tot de vermeende opvolging van uw vader bij de Ogboni weinig overtuigend. U verklaarde dat u uw vader niet wilde opvolgen bij de Ogboni. U verklaarde ook dat de Ogboni u ontvoerden, u mishandelden om u onder druk te zetten en u zochten tot in Lagos (gehoor CGVS, p.6). Op de vraag waarom de Ogboni u zo graag wilden inlijven bij de Ogboni, antwoordt u dat uw vader een eed gezworen had dat u hem zou opvolgen (gehoor CGVS, p.8). Dat de Ogboni enkel vanwege de eed van uw vader zoveel moeite zouden doen om u in te lijven, ondanks het feit dat u dit helemaal niet wilde, komt weinig aannemelijk over. Immers, uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt dat lidmaatschap bij de Ogboni niet overerfbaar is, op vrijwillige basis gebeurt en niet afgedwongen wordt. Genootschappen hebben immers niets aan onwillige leden. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw gedwongen opvolging bij de Ogboni.

Daarnaast dient een eerste opmerking gemaakt te worden betreffende uw verklaringen over uw ontvoering door de Ogboni. U verklaart dat 5 mannen in uw winkel kwamen, niets zegden, u blinddoekten, u sloegen, al uw botten braken en u in de koffer van een auto legden (gehoor CGVS, p.13). U verklaart ook dat de eerste keer dat u aan hen te kennen gaf dat u uw vader niet wilde opvolgen, was toen jullie aankwamen op de plaats waar ze u zouden vasthouden (gehoor CGVS, p.14). De leden van de Ogboni broederschap zouden u met andere woorden ontvoerd hebben, geslagen hebben en uw benen gebroken hebben terwijl ze niet eens wisten of u het lidmaatschap al dan niet zou willen opnemen. Het feit dat zij u, een potentieel nieuw lid, zomaar zouden ontvoeren en in elkaar slaan zonder effectief te weten of u al dan niet lid vrijwillig lid wil worden komt zeer ongeloofwaardig over. De leden van de Ogboni hebben er immers helemaal geen belang bij om een potentieel nieuw lid zonder reden te molesteren.

Er dient nog een tweede opmerking gemaakt te worden bij uw verklaringen op het CGVS over uw vermeende ontvoering door de Ogboni. In de vragenlijst CGVS (p.3) die op 11 juli 2011 op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) werd ingevuld is hierover niets terug te vinden. Als u daarop wordt gewezen, verklaart u dat ze er niet expliciet om vroegen (gehoor CGVS, p.7). Er wordt echter van een kandidaat vluchteling verwacht dat hij bij zijn asielaanvraag, weliswaar beknopt, de belangrijkste vervolgingsfeiten aanhaalt. Een ontvoering van een week waarbij men mishandeld wordt kan zeker als een belangrijk vervolgingsfeit aanzien worden. Bovendien werd u tijdens het gehoor op het CGVS de vraag gesteld of het interview bij DVZ goed verlopen is en of u in het kort de belangrijkste elementen kon aanhalen waarom u uw land moest verlaten. U antwoordde hierop dat alles goed verlopen is en dat u les in het kort hebt kunnen uitleggen (gehoor CGVS, p.2). U weet dan ook niet te overtuigen wat betreft de reden waarom u eraan verzaakte om bij de DVZ uw vermeende ontvoering door de Ogboni toe te lichten. Het feit dat u hierover in eerste instantie niets gezegd hebt bij de DVZ bevestigt de bedrieglijkheid van uw asielaanvraag.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Tot slot dient opgemerkt te worden dat u verklaarde dat u bij uw aankomst in België gedurende een maand werd vastgehouden bij de man die u vanuit Nigeria naar hier hielp brengen. Hij verkrachtte u en vroeg u ook seks te hebben met andere mannen. Na een maand kon u er ontsnappen en vroeg u asiel aan. U verklaarde ook dat u deze man sinds uw ontsnapping en uw asielaanvraag niet meer gezien hebt en er geen problemen meer mee hebt ervaren (gehoor CGVS, p.13, 15). Er kan dan ook aangenomen dat u momenteel in veiligheid bent en dat de problemen met deze man van de baan zijn.

Het door u neergelegde geboorte-attest en de leeftijdsverklaring kan de negatieve appreciatie van uw asielaanvraag niet wijzigen. Ten eerste omdat deze documenten louter informatie geven betreffende uw identiteit en nationaliteit, wat hier niet meteen in twijfel wordt getrokken. Ten tweede omdat het gesolliciteerde documenten betreft, die op uw vraag en pas op 6 oktober 2011, dus 4 maanden na uw vertrek uit Nigeria werden opgesteld. Ten derde - en niet in het minst - omdat uw leeftijdsverklaring afgelegd en ondertekend werd door uw vader (A.J.), terwijl u op het CGVS (gehoor p. 3) en bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring p.1) verklaarde dat uw vader (A.J.) reeds overleden is. Volgens uw verklaringen voor de DVZ en het CGVS lag de dood van uw vader precies aan de basis van uw problemen, vermits u beweerde dat u uw vader na zijn overlijden in de hoedanigheid van lid van de Ogboni broederschap diende op te volgen. Dat uw vader nog leeft bevestigt dan ook het frauduleuze karakter van uw asielaanvraag. U legde tot slot geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van vluchteling omdat de informatie waarover het CGVS beschikt, verschilt met de door verzoeker afgelegde verklaringen. Volgens verzoeker is het kort door de bocht te stellen dat de Ogboni-broederschap in hoofdzaak verbonden is met de Yoruba-etnie en dat verzoeker omwille van zijn Edo-afkomst geen deel kan uitmaken van de Ogboni-broedersschappen. Verzoeker maakt de vergelijking met West-Europa waar men gemiddeld genomen christelijk is van geloofsovertuiging. Bij toepassing van een analoge redenering zou het volgens verzoeker uitgesloten zijn dat men van een andere geloofsovertuiging is.

Verzoeker meent dat hij op afdoende wijze de symbolen en gebruiken beschreef en zijn kennis van dit genootschap heeft aangetoond.

Verzoeker meent dat het CGVS, zonder hiervan overtuigend bewijs aan te brengen, stelde dat er geen gebruik van gedwongen toetredingen tot de Ogboni-broederschap bestaat. Volgens verzoeker sluit het ontbreken van een vast gebruik binnen een cultuur de mogelijkheid ervan niet uit. Verzoeker meent op overtuigende wijze te hebben toegelicht hoe hij op hardhandige wijze werd bewerkt ten tijde van zijn ontvoering.

Verzoeker stelt dat het feit dat de ontvoering niet werd gemeld tijdens het eerste verhoor zich laat verklaren door de mensonterende omstandigheden waarin hij zijn eerste weken in België diende door te brengen. Verzoeker was hier als seksslaaf van homofiele mannen die hem tegen zijn wil misbruikten. Verzoeker meent dat het dan ook voor zich spreekt dat hij ten tijde van zijn ondervraging geen melding maakte van deze ontvoering, vermits hij zich net had kunnen losmaken uit een nog meer traumatiserende ervaring.

Verzoeker stelt tenslotte dat, in tegenstelling tot wat wordt beweerd in de bestreden beslissing, zijn vader wel degelijk overleden is. Verzoeker brengt hiervan stukken bij.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekers geloofwaardigheid wordt ondermijnd door de vaststelling dat hij in de 'vragenlijst' geen melding maakte van een kidnapping en foltering. Het kan niet aangenomen worden dat verzoeker van een zwaarwichtig feit als een ontvoering door vijf mannen en daaruit voortvloeiende mishandeling, waarbij zijn benen werden gebroken (CGVS, gehoorverslag, p.13), geen melding zou maken. Van een kandidaat-vluchteling, die aanvoert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in zijn asielaanvraag als een ontvoering en zware mishandeling in de vragenlijst zou vermelden.

De vergelijking die verzoeker maakt tussen de Ogboni-gemeenschap en het christendom in West-Europa kan geenszins dienen als een argument om de vaststelling in de bestreden beslissing te weerleggen. Immers, de situatie van de Ogboni-broederschap binnen de etnische Yoruba-gemeenschap kan geenszins worden vergeleken met de situatie van de christenen of andere religies in West-Europa. De bestreden beslissing heeft te dezen terecht verwezen naar de informatie die zich in het administratieve dossier bevindt en waaruit blijkt dat het niet geloofwaardig is dat verzoekers vader tot de Ogboni-broederschap zou hebben behoord, gelet op de regio waar hij vandaan komt en de etnische groep waartoe hij behoort.

Verzoeker haalt geen concrete argumenten aan noch brengt hij een begin van bewijs bij dat er gedwongen toetredingen zouden bestaan, maar beperkt zich ertoe te verwijzen naar zijn verklaringen en

de bewering dat het ontbreken van een vast gebruik de mogelijkheid ervan niet uitsluit. Dit volstaat echter geenszins om aan te tonen dat de Ogboni gebruik zouden maken van dwang om personen te laten toetreden aangezien de inlijving onder dwang binnen een geheim genootschap de belangen van dergelijk genootschap zou schaden.

Waar verzoeker thans stukken bijbrengt om te stellen dat zijn vader wel degelijk is overleden dient te worden opgemerkt dat hij geen verklaring geeft voor het bizarre feit dat zijn vader blijkens de "affidavit of declaration of age" (administratief dossier, documenten) op 6 oktober 2011, aldus maanden na diens beweerd overlijden, in staat was om de geboorte van verzoeker te attesteren. De documenten die bij het verzoekschrift worden gevoegd kunnen, mede gelet op het feit dat ze in kopie worden bijgebracht zodat er omwille van de manipuleerbaarheid van kopieën geen authenticiteitswaarde kan aan worden verleend, verzoekers teleorgane geloofwaardigheid niet herstellen.

Voormelde vaststellingen leiden tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS